

Táncház

Néhány éve a hazai fiatalságot egyre jobban érdekli népünk tánc- és zenekultúrájának aktív művelése. Erre legalkalmasabb keret a falusi táncmulatságok mintájára szervezett táncház. De több ennél. Táncházainkban a fiatalok többértéűen ismerkednek népi kultúránkkal. Tánc- és énektanulás mellett néprajzi ismereteket is szereznek.

Közel 3 évi munka eredménye 6 városban 6 együttes, 7 táncház. A mozgalommá nőtt táncház-jelenség sajátos kérdései megvitatására nyújt fórumot az Ifjúmunkás új rovatával. A gyűjtőmunka, zenekarok szervezése, tánctanítás, énektanítás problémái, a tapasztalatok átadása egymásnak és az újaknak, s más hasonló témák képezik a rovat anyagát. Ezért elsősorban a táncházakkal konkrét kapcsolatban állók segítségére számítunk Oláh István rovatindító, lírai hangvételű írása után.⁵⁵

Pávai István

Tisztelt Társaság

táncház társasága, most épp azt a háromszor-hármas, azt a kilenc négyzetméteres felületet vettem szemügyre, amelyben, illetve amelyen most összegyűltünk: gondolom, vagyunk néhány ezren. Ott a fűtőtest mellett a marosvásárhelyiek – úgy látom, nem szoktak a csíki hideghez. Marosvásárhelyiek mellett kolozsváriak, kincses város fiataljai, kezükben a kalotaszegi kaláka munkaeszközei. És a fővárosból, a Petőfi Sándor Művelődési Házból ismerős fiúk, lányok is íme, itt: akárcsak Arad meg Temesvár meg Nagyvárad, meg Szatmár ifjú emberei. Aztán itt vannak a nehezebben azonosítható csoportok. Sértődés ne legyen, kérdezzük meg őket, hova valók, mi újság szűkebb páttriájukban?

Táncházban vagyunk most, barátaim. Én pedig a művelet eredeti értelmén tündööm, korábbi táncok színeváltozásán. No persze, itt a jó alkalom, az első székelyudvarhelyi találkozó óta.

De a szintér, az egy iskolai internátus ebédlője, ahogyan hús esztendővel ezelőtt kinézett. És egy szabályos táncanfolyam a szabályos táncmesterrel, és a – feltételezhetően – szabályos közönséggel. Hang: kérem a tangót. Zene: az egyik szemem sír, a másik nevet. Szabály, skandalva: kettőt jobbra, egyet balra, kettőt jobbra, egyet balra...

⁵⁵ Az 1980–1981 között működő rovat keretében összesen nyolc írás jelent meg. A jelen kötet ezek közül nem tartalmazza Ambrus Ágnesnek a kézdivásárhelyi táncházat bemutató írását (lásd: „a dió, a mogyoró törve jó”. In: Ifjúmunkás, 1980/10. 5.), valamint Pávai István két részben megjelenő ismeretterjesztő táncfolklorisztikai értekezését (lásd: *Néptáncaink történeti rétegei*. In: Ifjúmunkás, 1981/8. 5. és 1981/9. 5.).